רולח הלכה י: פג ב מייי שם פ״ו

:סלי"ד

יארי. פרגד מיי׳ שם פ״ח הל״י:

פה [ה] מיי׳ פ״ג מהל׳

סנהדרין הלכה א [מן סי' א עד סי' ז] ופ"א

מהל' איסורי ביאה הל"ז:

ב ז מיי' פי"ט מהל' סנהדרין הל"ד [סי'

קנא קנגן ופי"ז מהלכות

איסורי ביאה הלכה ב ג: ג ח מיי׳ פי״ט מהלכות סנהדרין הל״ד [סי״ קמ] ופט״ו מהל׳ א״ב

איסורי ביאה הל' ט:

ליסורי בינום הכי ט. הי מייי שם הלכה ז: ה הכל במייי פי"ע מהלי

סנהדרין: ז ל מיי' פ"י מהלכות

והלכה כד: ה מ נ מיי שם פ"ב הלי

כא סמג לאוין קלב:

רבינו חננאל

מעלות ל) היו שכר ללוים

מפני ששוכנין בהן: חוזר

. לשררה שהיה בה דברי ר׳

לשורה שהיה בהדבור מאיר ר' יהודה אומר לא היה חוזר לשררה: אחד

הרוצח שגלה ואחד הנמכר לעבד עברי כשחוזרין אין חוזרין

. לשררה שהיו בה דברי

הררן עלך אלו הן הגולין

ואלו הן הלוקין הבא על אחותו ועל אחות אביו

כו׳. דייקינן מדקתני חייבי

מיתות לא קתני ש"מ מתניתין ר' עקיבא היא דתני ר' עקיבא חייבי

. כריתות ישנן בכלל מלקות כי יהות שכן בכיי מיקות. ארבעים שאם עשו תשובה ב״ד של מעלה

מוחלין להן חייבי מיתות

ב״ד אינן בכלל מלקות ארבעים שאם עשו

תשובה אין ב״ד של מטה

מוחלין להן: ותניא אחד

מיתות ב"ד ישנן בכלל

. מלקות ארבעים דברי ר׳

מאכלות אסורות הל' יט

 ל) [בילה כח: סוכה מ.
מגילה ז: ב"ק קב.],
כסובות לח:, ג) קדושין עה. ד) ועי׳ מוס׳ זבחים מה. ד"ה דומיא], **ה**) [בסדר המשנה איןן, ו) ועי׳ תוס׳ חולין לו. בסוף ד"ה מ"ט דרבנן וכו' מה שהניחו בתימה], 1) [בס"א: דיך], ה) [ויקרא כא], ט) [לקמן (יד:], י) [עם פד.], י) [עם פד.], כן [בס"א: מעילה הן למדין], ל) [ויקרא דבורא דחובא פרשה יא], מ) רש״א

תורה אור השלם וְהָיוּ לֶכֶם הֶעָרִים לְמִקְלֶט מִגֹּאֵל וְלֹא יָמוּת יְבִּיּלְּלֶט בּאֹצֵיני יְּלִיּגְיָּ הָרצֵחַ עַד עָמְדוֹ לִפְנֵי הָעֵדָה לַמִּשְׁפָּט: - ---במדבר לה יב

משום דחלולה מגרושה,

בטובי יוי ב 2. וְאַת הֶעָרִים אֲשֶׁר תִּתְנוּ לַלְוִיִּם אֵת שֵׁשׁ עְרֵי המקלט אשר תתנו לנס יַּהַנְּיֶּלֶּטְ הְּנֶשֶׁ הִּנְּיָב שְׁמָּה הָרְצַח וְעֲלֵיהֶם תִּתְנוּ אַרְבָּעִים וּשְׁתַּיִם עִיר: במדבר לה ו במדבר לה ו 3. וְיָצָא מֵעמָךְ הוּא וּבְנָיוּ עמוֹ וְשָׁב אֶל מִשְׁפַּחְתוֹ וְאֶל אֲחָזַת אַבֹּתיוּ וְאֶל אֲחָזַּת אֲבֹתְיוּ יְשוּב: ויקרא כה מא 4. כִּי בְעִיר מִקְלְטוֹ יַשֵׁב עד מוֹת הַבֹּהַן הַגְּדְל ַבָּ וְאַדֵּרֵי מוֹת הַכּּהַוְ הַגְּרֹל יָשוּב הָרֹצַחַ אֶל אֶרֶץ אֲחָזְתוֹ: במדבר לה כח

הגהות הב״ח

(א) גפ' לכם לכל צרכיכם. נ"ב ע"ל דף ט ע"ח דדרשינן ליה למעוטי דוקא לכס ולא לגריס: (ב) במשנה משום שתי שמות וכו' והאוכל חלב: דאלמנה לאשמועי" דאלמנה וגרושה: (ד) שם בא"ד מעשר שני בהדיה: (ס) ד"ה נתינים מן הגבעונים הן ומלקות: (1) תום' ד"ה גרושה וכו' דחלולה מייתי לה מרי"ו ואשה גרושה משמע דבא

הגהות הגר"א [א] גם' כשהוא אומר ל"ל

מוסף רש"י

ואלו הן הלוקין. אס התרו נהן (כתובות לא:). אלמנה וגרושה. כא על שהיא גרושה. אלמנה משום אלמנה ימשום נכושה וקדוווייו

מעלים היו. הערים שכר ללוים שרולחים שוכרים מהם את בתי הדירה: חוזר לשררה שהיה בה. אם היה נשיא או ראש בית אביי חוזר לגדולתו כשישוב לעירו במיתת כה"ג: גב" מחלוקת בשש. ערי מקלט: לכס. לרולחים נאמר והיו לכם הערים למקלט: ושב

להעלות שום דבר ללוים: גבור שיבה שיבה. נראה דהיינו דוהא אל משפחתו. בעבד עברי כתיב כשיונה חפשי בשש הו ביובל: למה מעלים היו שכר ללוים דברי רבי יהודה שהוחוקו אבותיו. לשררה: אל אחוות רבי מאיר אומר לא היו מעלים להן שכר אבותיו כאבותיו. סיפא דמילתיה וחוזר לשררה שהיה בה דברי רבי מאיר רבי דרבי מאיר היא ומביא ראיה לדבריו יהודה אומר ילא היה חוזר לשררה שהיה בה: מסוף המקרא שחוזר לגדולתו שנאמר גב" אמר רב כהנא מחלוקת בשש דמר סבר ואל אחוות אבותיו אל כל חזהת ילכם לקליטה ומר סבר לכם לכל צרכיכם אבותיו: וכן בגולה. כמחלוחת בעבד אבל בארבעים ושתים דברי הכל היו מעלין להם שכר א"ל רבא הא ודאי ® ¢כם לכל עברי כך מחלוקת ברוצח שגלה וחזר במיתת הכהן ומהכא יליף דכשהוא אומר כאן ישוב קרא יתירא דמלי צרכיכם משמע אלא אמר רבא ימחלוקת בארבעים ושתים דמר סבר יועליהם תתנו כי הגך לקליטה ומר סבר ועליהם תתנו כי הגך

דתנא ושייר לוקין טובא אלא תנא חייבי כריתות לאשמועינן דיש מלקות בחייבי כריתות ותנא אלמנה וגרושה לאשמועינן (ג) אלמנה וגרושה חייב עליה משום שתי שמות וכו' ותנא טבל ומעשר ראשון שלא נטלה תרומתו דלא מפרש לאו דידהו בהדיא וכן הקדש שלא נפדה ואיידי דתנא הקדש תנא מעשר שני (ד) בהדיא דתרוייהו מלקות דידהו משום מחוסרי פדייה וכן ברובן יש דבר חדש: (ס׳ נסינה. מן הגבעונין היא ומלקות משום לא תתחתן בס (דברים ז): אלמנה וגרושה. שנתאלמנה מאיש אחד ונתגרשה מאיש אחר חייב עליה שתי מלקות משום שתי שמות משום שתי אזהרות ששתיהן מפורשות במקרא ואזהרה אתרוייהו קיימא: גרושה וחלולה. גרושה והיא חלולה אינו חייב עליה אלא משום גרושה שהחלולה אינה כתובה אלא מרבויא מייתינן לה דתניא בקדושין (דף עח.) גרושה ח' אין לי אלא גרושה חלולה מנין ת"ל ואשה: טמא שחכל חת הקודש. חזהרתו מפרש בגמרא ש): נותר. כתיב ביה (שמות כט) ושרפת את הנותר באש לא יאכל כי קדש הוא. ואזהרת פגול נמי מהכא

למכתב ושב אל משפחתו ואל אחות אבותיו ולשתוק: לרבות את הרולת.

דמופנה לדוז הימנו גזירה שוה נאמר כאן ישוב ונאמר ברולח ישוב הרולח אל ארך אחותו כדמפרש ואזיל מאי וכן בגולה ומסקנא גמר שיבה

הדרן עלך אלו הן הגולין

מדכתיב כי קדש הוא כלומר מפני שהוא קודש שנפסל למדנו מכאן כל שבקדש פסול בא הכחוב ליתן לא תעשה על אכילתו והכי אמרינן לקמן ואזהרת טמא והבשר אשר יגע

שיבה מהתם:

אלו הן הלוקין. אלו לאו דוקא

שהחזיקו אבותיו דברי ר"י ר"מ אומר אף הוא

שב למה שהחזיקו אבותיו אל אחוזת אבותיו

כאבותיו וכן בגולה וא כשהוא אומר ישוב לרבות

את הרוצח מאי וכן בגולה כדתניא ישוב

הרוצה אל ארץ אחוזתו לארץ אחוזתו הוא שב

ואינו שב למה שהחזיקו אבותיו דברי רבי

יהודה ר"מ אומר אף הוא שב למה שהחזיקו

אבותיו גמר שיבה שיבה מהתם:

הדרן עלך אלו הן הגולין

בכל טמא לא יאכל (ויקרא ז): והשוחע. קדשים בחוץ או המעלה קדשים בחוץ. אוהרת מעלה השמר לך פן תעלה וגו' (דברים יב) אוהרת

שוחט ילפינן בזבחים בפרק השוחט והמעלה (דף קו.) איכא דיליף מלא יזבחו עוד וגו׳ [ויקרא יז] ואיכא דיליף לה מגזירה שוה דהבאה הבאה

שוחט ממעלה: האוכל ביום הכפורים. ויליף אזהרחיה בפרק בתרא דיומא (דף פא.): המפטם את השמן. העושה שמן בדוגמת שמן המשחה. ואזהרתיה ובמתכונתו לא תעשו כמוהו (שמות ל) וכן בקטורת ובמתכונתה לא תעשו לכם (שם): **והסך בשמן המשחה.** מאותו שעשה משה במדבר דכתיב על בשר אדם לא ייסך (שם): אדל עבל. אזהרתיה מולא יחללו את קדשי בני ישראל אשר ירימו וייקרא ככן בעתידין לתרום הכתוב מדבר והכי מפרש לה בסנהדרין באלו הן הנשרפין (דף פג.): ומעשר ראשון שלא נעלה תרומחו. אף הוא טבל: ומעשר שני שלא נפדה. והוא אוכלו חוך לירושלים וכתיב לא תוכל לאכול בשעריך וגו' (דברים יב): הקדש שלא נפדה. אזהרתו אינו מפורשת כל כך ונראה בעיני דמהכא אתא דתניא (סנהדרין שם) הזיד במעילה רבי אומר במיתה וחכמים אומרים באזהרה ואמרי? י' מאי טעמיה דרבי אתיא חטא חטא מתרומה ורבנן מיעט רחמנא ומחו בו ולא במעילה ממיתה הוא דמעטיה וגזירה שוה כדקיימא קיימא וילפינן אזהרה דמעילה מאזהרה דתרומה דכתיב בה וכל זר לא יאכל קדש ורוב הלכות מעילה היא למדה 🌣 מתרומה בתורת כהנים 🛈 בגזירה שוה זו: באוכל נמלה גרסינן שהוא חייב. משום שרץ השורץ על הארץ: גבו׳ חייבי כריחות קחני. כל חייבי כריתות שאין בהן מיתת ב"ד הוזכרו במשנתנו לענין מלקות ואחד מכל חייבי מיתות בית דין לא הוזכר בה ללקות אם התרו בו למלקות:

ואלו הן הלוקין הבא על אחותו זר שאכל תרומה ובעל מום ששימש אונן מקריב מזיח חושן מכבה גחלת על גבי מערכה אלא לא חשיב לאוי גרידי אלא באותן שיש בהן חידוש והא דקא חשיב כריתות דאין בהן מיתת מה הגך לכל צרכיכם אף הגי גמי לכל צְרכיכם אבל בששִ דברי הכל לא היו מעלים ב"ד לאשמועינן דאע"ג דאיכא כרת לוקין ואין לריך למלוא בהם חידוש בהנך כריתות דקתני ובקונטרס דחק למצוא בהם חידוש אלמנה לכהן גדול להן שכר: חוזר לשררה שהיה בה כו': תנו רבנן יושב אל משפחתו ואל אחוזת אבותיו נקט משום דבעי למיתני אלמנה ישוב למשפחתו הוא שב [-] ואינו שב למה

מעלים היו שבר ללוים. פי׳ רולחים הבחים ודרים שם לריכין

הלוים לעכב חותם בעירן: לכם לכל צרביבם. דחין לריכים

להעלות מס וארנונא ללוים דלא תימא גזירת המלך על

לרבי מאיר דאנטריך לג"ש אבל לרבי

בגולה כו' ממילתא דר' מאיר הוא:

הדרן עלך אלו הן הגוליו

בו׳. תנא ושייר טמא ששימש

כולת ול"כ הא דקתני לעיל וכן א ו מיי פייט מהלי לעיל הו

וגרושה חייב משום שתי שמות: ברושה וחלוצה אינו חייב אלא

אחת. פי׳ הקונט׳ משום מ גרושה דחלונה מייתי לה (ו) ואשה

גרושה משמע לפירושו דבחלולה לחודא איכא מלקות דאורייתא וזה אינו דהא אמרינן בפ' עשרה יוחסין (קדושין דף עח.) (אחות) חלולה דרבנן והא דלעיל תנא וחלולה אגב גרושה תניא אי נמי מכת מרדות דרבנן ובהא כיון דהיא גם גרושה לוקה בה מלקות דגרושה שהיא דאורייתא ולא לקי מכת מרדות דרבנן: רדי

ועל אחות ועל אחות הבא על אחות ועל אחות ועל אחות אביו ועל אחות אמו ועל אחות אשתו ועל אשת אחיו ועל אשת אחי אביו ועל הנדה יאלמנה לכהן, גדול גרושה וחלוצה לכהן הדיום יממורת ונתינה לישראל בת ישראל לנתין ולממור שני שמות יגרושה חייבין עליה משום 🖘 שני שמות יגרושה וחלוצה אינו חייב אלא משום אחת בלבד: יהממא שאכל את הקדש והבא אל המקדש ממא ואוכל חלב ודם ונותר ופגול וטמא והשוחט ומעלה בחוץ והאוכל חמץ בפסח והאוכל והעושה מלאכה ביום הכפורים והמפשם את השמן והמפשם את הקטורת והסך בשמן המשחה והאוכל נבילות וטריפות שקצים ורמשים אכל מבל ומעשר ראשון שלא נמלה תרומתו ומעשר שני ייוהקדש שלא נפדו כמה יאכל מן הָמבל ויהא חייב רבי שמעון אומר כל שהוא וחכמים אומרים לכזית אמר להן רבי שמעון יאי אתם מודים לי "באוכל נמלה כל שהוא שהוא חייב אמרו לו ימפני שהיא כברייתה אמר להן אף יחמה אחת כברייתה: גמ' חייבי כריתות קא תני חייבי מיתות ב"ד לא קתני מתניתין מני רבי עקיבא היא דתניא אחד חייבי כריתות ואחד חייבי מיתות בית דין

הפלאה זו היא מלקות וכתיב אם לא תשמור לעשות את כל דברי :התורה הזאת ל) כ"ה הגיר' בירושלתי וכל"ל ברש"י וו"ש היו הערים כו':